

[Statsministeren]

Det er ikke regeringens holdning. Det gør miljø sagen mere skade end gavn, hvis vi lægger afgifter på virksomhederne uden at give dem ordentlige muligheder for at forberede sig økonomisk derpå.

Vi foretrækker en langsommere, men til gengæld velforberedt fremgangsmåde, hvor man for alvor får virksomhederne med ind i tilrettelæggelsen. Afgørende for regeringen er det, at miljøpolitikken over for virksomhederne tilrettelægges på en sådan måde, at konkurrenceevnen ikke skades derved.

Men målet for regeringen skal der ikke være tvivl om. Vi kan og vi vil forene miljøhensyn, beskæftigelse og vækst, også når det gælder virksomhederne.

Regeringen har ikke kunnet undgå at registrere, at erhvervslivets reaktioner på dens udspil som helhed har været positive og konstruktive. Der har dog været nogen debat om enkelte spørgsmål. Det centrale er vel: Fører regeringens forhold til erhvervslivet og de konkrete forslag, der nu bliver gennemført, til en belastning af virksomhedernes konkurrenceevne?

Jeg vil gerne understrege, at regeringen i hele sit udspil har været særdeles bevidst om, at erhvervslivets konkurrenceevne ikke skulle forringes, og det ses kontant og konkret i det, vi nu gennemfører. Vi har udskudt arbejdsgivernes indbetaling af arbejdsmarkedsbidragene; derfor har vi i første omgang også friholdt virksomhederne for en større belastning fra grønne afgifter. Og så er der en række andre ting i regeringens forslag, som bidrager til at forbedre virksomhedernes situation. Der er målrettede forbedringer for folk, der starter ny virksomhed. Det samme gælder for firmaer inden for reparation, rengøring og andre former for service. Vi har fjernet eller reduceret afgifter, der gjorde det dyrere at få kapital til virksomhederne. De nye muligheder for at omlægge lån er også til gavn for virksomhederne. Og glem ikke, at det mærkbare rentefald, der er indtruffet, vil være til stor direkte gavn for virksomhederne gennem nedbringelse af deres kapitalomkostninger i forbindelse med de betydningfulde investeringer, vi venter og ser og hører i de foreløbige signaler, erhvervslivet allerede har tilkendegivet ved de seneste målinger af forventningerne til fremtiden.

Nedsættelse af marginalsatserne reducerer selvsagt også virksomhedernes omkostninger. Og husk: Det er jo en reform, som erhvervslivet selv – og med rette – har argumenteret for gennem ganske mange år.

Oven i det vil virksomhederne få gavn af indsatsen for at dygtiggøre arbejdskraften. Den almindelige stigning i forbruget vil selvsagt også indebære større omsætning og dermed forbedring af virksomhedernes økonomiske situation.

Som det vist hedder ikke så langt herfra: Det er ikke så ringe endda, det er ikke så lidt endda.

Men samtidig har regeringen lyttet til nogle af de saglige indvendinger imod visse af dens oprindelige forslag, bl.a. omkring aktiebeskatning. Det har resulteret i en række justeringer af forslagene. Forløbet omkring regeringens reformpakke giver tro på et godt samspil mellem regering og erhvervsliv, når de vedtagne forslag nu skal føres ud i livet og omsættes til konkrete arbejdspladser.

Sikringen af den sociale velfærd og en særlig indsats for samfundets mest udsatte grupper stod og står centralt i regeringens grundlag. Derfor rejser der sig også naturligt det spørgsmål: Vil regeringens politik nu skabe de sociale fremskridt, vi har lagt op til, da vi dannede vor regering på et så klart regeringsgrundlag, som tilfældet jo er?

Må jeg sige, at det allervigtigste bidrag til at løse samfundets sociale problemer består i at få folk i arbejde. Umådelig mange sociale problemer hænger direkte sammen med den katastrofale høje arbejdsløshed.

Jeg har allerede været inde på regeringens indsats på dette område. Jeg kan føje til, at der er lagt op til en forstærket indsats for at få konstanthjelpsmodtagere i aktivitet, så de står bedre rustet til et normalt arbejdsliv. Men derudover har regeringen lagt op til en række sociale forbedringer, som for en væsentlig del er udmøntet i de nye økonomiaftaler med kommunerne. Der er skabt en række nye muligheder for at nedbringe ventelisterne på dagtilbud for børn. Kommunerne vil få refusion, hvis de ansætter mere personale til at hjælpe de ældre og passe børn; ud over at dette gør den daglige tilværelse bedre for de ældre og for børnefamilierne, sætter det også folk i arbejde. Også på anden vis får kommunerne forbedrede muligheder for at pleje vore ældre.